

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

BOSNA I HERCEGOVINA (П)

Broj: S1 3 U 033756 19 U
Sarajevo, 23.04.2020. godinePR. R2
1748/1529.04.20
US-03 13-1 381 15

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Ljiljane Lalović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „BTG“ d.o.o Tomislavgrad ulica Kolo b.b. zastupan po zastupniku na osnovu zakona Stipici Nevistiću, direktoru, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1748-9/19 od 05.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.04.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj JN2-03-07-1-1748-9/19 od 05.09.2019. godine se poništava predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje,

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, te je odbijen i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknada za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede odredaba upravnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ukazuje da u pogledu dostavljanja uvjerenja Suda Bosne i Hercegovine i uvjerenje suda po svome sjedištu od strane izabranog ponuđača „HIFA-PETROL“ d.o.o. Sarajevo, pogrešno tuženi nalazi da takva uvjerenja nije trebao dostaviti izabrani ponuđač, jer je stav ovoga Suda dostavljen dana 21.05.2019. godine. Tužitelj navodi da ovaj Sud nije dana 21.05.2019. godine donio bilo kakav novi propis, nego da je u svojoj odluci istakao činjenicu da za suđenja iz djela iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14 u daljem tekstu ZJN) osim Suda BiH su nadležni i entitetski sudovi jer su navedena djela propisana kao krivična djela u zakonima entiteta. To što tuženi, nije pravilno tumačio propise u BiH, ne oslobađa ponuđače obveze da dostave potvrde u skladu s važećim zakonodavstvom u BiH, dakle i potvrdu Suda BiH i potvrdu mjesno nadležnog suda, u konkretnom slučaju Općinskog suda u Sarajevu, a što je izabrani ponuđač propustio dostaviti. Stoga predlaže da Sud donese presudu kojom će osporeni akt poništiti, a tuženog obavezati da tužitelju naknadi troškove spora i to sudske takse, a prema odluci suda.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresirana stranka „HIFA-Petrol“ d.o.o. Sarajevo su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spis i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da tuženi nalazi da je mišljenje Agencije za Javne nabavke i stav Suda BiH, vezan za dokazivanje odredbi iz člana 45. ZJN, Ugovorni organ zaprimilo elektronskom poštom dana 28.06.2019 godine od strane Agencije za javne nabavke BiH, tj. tek nakon objave tenderske dokumentacije za predmetnu javnu nabavu i nakon otvaranja ponuda, tako da u tenderskoj dokumentaciji nije zahtijevalo da ponuđači dostave kumulativno i potvrdu sa Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu pravne osobe. Također se ukazuje, da je ovaj konkretni postupak javne nabave započet (24.04.2019. g. — Odluka o pokretanju postupka javne nabave), tj. prije objavljivanja stava Suda BiH (21.05.2019. g.), te na činjenicu da je potvrda koju je izabrani ponuđač dostavio, izdata prije objave stavova, za koje ni izabrani ponuđač nije niti znao, te da smatra kako se u konkretnom slučaju ovaj stav ne može primjenjivati retroaktivno. Sve ovo obzirom na jasno utvrđene činjenice da je izabrani ponuđač u svrhu dokazivanja činjenica datih u izjavi iz člana 45. stav (1) tačka a) ZJN-a, dostavio Ugovornom organu blagovremeno u ostavljenom roku, potvrdu Suda BiH, broj: 03-2063/19 od 03.05.2019. godine (stranica 7. dostavljene dokumentacije). Istom se potvrđuje da u krivičnom postupku nije osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organiziranog kriminala, prevaru, korupciju i pranje novca. Nadalje tenderskom dokumentacijom od izabranog ponuđača zahtijevano da dostavi uvjerenje

nadležnog suda, a da Ugovorni organ nije u tenderskoj dokumentaciji propisao, da je ponuđač dužan dostaviti uvjerenje Suda BiH i suda prema sjedištu ponuđača. Tuženi napominje, da je Sud BiH nadležan za izdavanje navedenih potvrda iz evidencije, to navod tužitelja, da ponuda izabranog ponuđača nije potpuna, jer izabrani ponuđač, u svrhu dokazivanja lične sposobnosti iz članka 45. stavak (1) tačka a) ZJN-a, nije kumulativno dostavio i potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema svom sjedištu, smatra neosnovanim. Zbog svega navedenog, shodno članu 111. stav (1) tačka c) ZJN, odlučeno je kao u dispozitivu osporenog Rješenja.

Po ocjeni ovog sud, zakonitost osporene odluke dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Zakon o javnim nabavkama je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini Ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uslove koje su objavljeni u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama čl. 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“, broj: 90/14). Posebno se mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača. Odredbom člana 45. stav 2. tačka a) citiranog zakona propisano je da kandidat/ponuđač kojem bude dodijeljen ugovor obavezan je dostaviti uvjerenje nadležnog suda kojim dokazuje da u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za krivično djelo učešća kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca. Ovakva obaveza izabranog ponuđača je nesporno propisana tačkom 3.1.2 tenderske dokumentacije.

Stoga uzimajući u obzir naprijed navedene a nesporne činjenice između stranaka, da je HIFA-PETROL d.o.o Sarajevo kao ponuđač kome je dodijeljen ugovor, dostavio potvrdu Suda BiH broj: Su :03-2063/19 od 03.05.2019. godine da protiv tog pravnog lica nije izrečena pravosnažna osuđujuća presuda za krivična djela organizovanog kriminala, prevaru, korupciju i pranje novca pred tim sudom, a da nesporno nije dostavio takvu potvrdu od strane nadležnog entitetskog suda prema sjedištu tog ponuđača, ovaj sud nalazi da je tužba osnovana.

Naime u osporenom rješenju tuženi navodi da u pogledu naprijed navedenih potvrda tj. dostave istih od strane izabranog ponuđača, se radi o stavu ovoga Suda, pri tome zanemarujući da je naprijed citiranom odredbom člana 45. stav 2. tačka a) ZJN , a ne stavom ovoga Suda, propisano je koju to potvrdu treba da dostavi ponuđač kome bude dodijeljen ugovor. Naime Zakonom o sudovima Federacije BiH je popisano teritorijalna i stvarna nadležnost tih sudova na čijem području nesporno HIFA-PETROL d.o.o Sarajevo i ima svoje sjedište.

Dokaz da ponuđač kojem je dodijeljen ugovor, u krivičnom postupku nije osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organiziranog kriminala, korupcije, prevare ili pranja novca, se ne dokazuje samo potvrdom Suda BiH, jer predmetnim potvrdom nisu obuhvaćena taksativno navedena krivična djela iz nadležnosti sudova Federacije BiH, gdje je sjedište ponuđača, odnosno uvjerenje nije izdato od strane tog nadležnog suda.

U pogledu zahtjeva naknade troškova upravnog spora koje tužitelj potražuje i to takse na tužbu, isti je odbijen jer nije ni predujmljen od strane tužitelja tj. tužitelj takav trošak nije ni imao da bi ga mogao potraživati, dok u pogledu takse na presudu, zahtjev je odbijen jer se ista plaća samo kada Sud odbije tužbu shodno članu 6. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik“ broj 39/03).

Slijedom svega navedenog Sud je odlučio kao u izreci presude, primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku će tuženi cijiniti sve naprijed ukazano ovom presudom, naročito u pogledu primjene člana 45. stav 1.tačka a) ZJN , nakon čega će donjeni pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

